

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004697 18 Кж 4
Бања Лука, 23.04.2018. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ !

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Ј.К., због кривичног дјела разбојништва из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца адвоката Ц.С. из Д., изјављеној против пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004697 18 К од 13.3.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 23.04.2018. године, донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се као неоснована жалба браниоца оптуженог Ј.К. и потврђује се пресуда Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004697 18 К од 13.3.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004697 18 К од 13.3.2018. године, која је донесена након одржаног рочишта за разматрање споразума о признању кривице и претреса за изрицање кривично-правне санкције, оптужени Ј.К. оглашен је кривим због кривичног дјела разбојништва из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му је на основу члана 59. став 1. КЗ РС, урачунато вријеме проведено у притвору. Истом пресудом на основу одредбе члана 108. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, 91/17, у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да на име имовинскоправног захтјева оштећенима плати износ од 4.800,00 Еура у року од шест мјесеци од дана правоснажности те пресуде, док су са остатком имовинскоправног захтјева оштећени упућени на парницу, док је на основу члана 99. став 1. ЗКП РС, оптужени обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати паушал у износу од 150,00 КМ у року од 30 дана од дана правоснажности те пресуде.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог због битних повреда одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Окружни јавни тужилац у Добоју није подносио писмени одговор на жалбу браниоца оптуженог.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбу, одлучено је као у изреци ове пресуде, из слједећих разлога:

Битну повреду одредаба кривичног поступка жалба види у томе што су се приликом преговарања о кривици, оптужени, његов бранилац и тужилац, усмено договорили да ће тужилац договорити са предсједником првостепеног вијећа да притвор према оптуженом буде укинут и поред његовог формалног приједлога да се притвор продужи након изрицања првостепене пресуде и да на ту одлуку суда, тужилац неће изјављивати жалбу. Међутим, како је након изрицања првостепене пресуде, оптуженом притвор продужен, то по ставу жалбе, оптужени и његов бранилац су доведени у стање заблуде у којем су потписали предметни споразум и који не би потписали да није био претходно наведени усмени споразум са тужиоцем у вези са притвором. Због наведеног, жалба сматра да је због мане воље оптуженог и његовог браниоца у виду заблуде у којем су потписали наведени споразум, повређено право на одбрану оптуженог.

Изнесени жалбени приговори нису основани.

Наиме, оптужени и његов бранилац су са тужиоцем закључили и потписали споразум о признању кривице од 12.03.2018. године. Одредбом члана 246. став 6. ЗКП РС прописано је шта суд провјерава приликом разматрања споразума о признању кривице, па између осталог, провјерава да ли је оптужени упознат са могућим посљедицама, укључујући и посљедице у вези са имовинскоправним захтјевом и трошковима кривичног поступка. Предметни споразум је разматран од стране првостепеног суда на рочишту одржаном дана 13.03.2018. године, на којем је оптужени поновио садржај писменог споразума, наводећи да је признао извршење предметног кривичног дјела добровољно, свјесно и са разумјевањем, да прихвата кривичну санкцију, те да је свјестан да се потписивањем овог споразума одриче права на суђење, као и да прихвата да оштећенима на име имовинскоправног захтјева плати износ од 4.800,00 Еура. Осим тога, одредбом члана 203. став 1. ЗКП РС, прописано је да ће суд када изрекне пресуду на казну затвора, између осталог, притвор продужити ако постоје разлози из члана 197. став 1. тачке а), в) и г) цитираног закона. Дакле, одлуку о притвор у овој фази поступка, суд доноси по службеној дужности и за њу му није потребан приједлог тужиоца, нити сагласност одбране, па било какво преговарање и усмени договор одбране са тужиоцем у вези притвора, у овој фази поступка, не може дерогирати овлаштење суда да по службеној дужности донесе одлуку о притвору након изрицања првостепене пресуде.

Из наведених разлога жалба браниоца оптуженог није основана, па је ваљало ту жалбу одбити и на основу члана 327. ЗКП РС и првостепену пресуду потврдити.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић